

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:34	4:51	אלעד
6:38	4:45	בית שמש
6:36	5:02	בני ברק
6:34	4:50	חיפה
6:31	4:48	טבריה
6:32	4:38	יבנאל
6:37	4:44	ירושלים
6:37	4:54	מודיעין עילית
6:36	4:53	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 20 (590)

פרשת יתרו, כ' שבט, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרון: נ"ך: זכריה י"א | בבלי: נזיר י"ט | ירושלמי: פאה כ"ב | תוספתא: בבא קמא ה' | רמב"ם: סנהדרין י"א

מוהרא"ש מספר

מחל לי

אנו עדיין עומדים בימי שובבי"ם הקדושים, כשכל יהודי יכול לחזר בתשובה בקלות ולהתקרב אל השם יתברך, לכן זהו זמן מתאים שאדם ירגיל את עצמו תמיד להתנדות אל השם יתברך. כלומר שהוא יאמר בפה מלא להשם יתברך: "עשיתי כך וכך, תסלח לי על זה. לא עשיתי זאת כדי להקעים אותך, רק כי היצר הרע התגבר עלי", וכן הלאה שיאמר להשם יתברך שהוא באמת רוצה להיות טוב.

<<<<

מילה של התחזקות

בשעולות לך מחשבות שאתה לא הולך להתחתן, אתה לא הולך למצא שדוך - תגרש אותך, תצעק "צא טמא!" כי המחשבות האלו הן מהסטרך אחר: יש לך שדוך, אתה תתחתן, אתה תקים בית נאמן, אתה רק צריך להחזיק מעמד ולהמתין.

אבקש ממך אחי האהוב, חברי ולבבי, תמשיך עם עבודת השם שלך, אל תוותר על הדברים החשובים, טל ידים בבקר ליד המטה, לך למקוה, תטבל טבילה בשביל רבנו - רבנו נחמן בן פיגא ותלמידיו הקדושים, שלוש תפלות במנין, וללמוד כל יום קצת מקרא, משנה, גמרא והלכה, ותתבודד. אל תוותר על הנקודות האלו.

שוב, שדוך לא תלוי בשם, כסף, כבוד וכו' וכו'. שדוך תלוי רק בהקדוש ברוך הוא.

(עצתו אמונה שמות תשפ"ג)

דוארט על הפרשה

ויצמד העם מרחק, ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, רבנו ז"ל (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קט"ו) אומר על הפסוק הזה, מי שמנח בגשמיות כל השנים, הוא לא חי עם הקדוש ברוך הוא, ולאחר מכן הוא מחליט להיות יהודי כשר, מדת הדין מקטרגת עליו, איפה היית עד היום? ומקשים עליו לעבד את השם, אבל הקדוש ברוך הוא הרי כן רוצה שהאדם יעבד אותו, מה עושה הקדוש ברוך הוא? הוא מתחבא בתוך המניעה, ומי שיש לו שכל, מסתכל לתוך המניעה ומחפש 'מי מביא לי את המניעה, מי עושה לי את הקשיים?' והוא מוצא שם את הקדוש ברוך הוא, כי הרי הקדוש ברוך הוא עשה את זה, אבל מי שאין לו שכל מאבד עשתונות מהמניעה, מהערפל החשוף. כשאדם מקבל על עצמו קבלה טובה, לדגמא, הוא הולך להיות יהודי כשר, הוא הולך להתחיל להתפלל, הוא הולך להתחיל שיעור חדש, הוא צריך לדעת שעומדים להביא עליו מניעות, הולכים לנסות אותו בנסיונות קשים, היצר הרע הולך לבער בו, כי הקדוש ברוך הוא רוצה לראות אם הוא באמת רוצה להיות יהודי כשר, אם הוא יהיה מוכן להתגבר על כל הקשיים. ואם יש לאדם שכל הוא מבין שבכל הנסיונות האלו מסתתר הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא בעצמו הביא את זה עליו, לכן הוא נשאר חזק והוא לא נופל.

בזה מפרש רבנו את הפסוק, ויצמד העם מרחוק, הפונה, האנשים שלא מקרבים לצדיק, כשהם רואים ערפל, מניעות ונסיונות הם עומדים מרחוק, הם מיד מתנאשים, "זה לא בשבילי, אני כבר לא אהיה יהודי כשר, אני לא יכול להתפלל, אני לא יכול ללמוד", ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, הפונה שהצדיק מתקרב למניעה, אפילו שהוא רוצה שיש לו קשיים, הוא יודע שהקדוש ברוך הוא מסתתר בתוך המניעה.

אצל ילדים יש משחק שנקרא "חם קר", המשחק הולך כך, מישהו לוקח איזה חפץ וכאשר שאר הילדים לא רואים הוא מחביא את זה באיזה מקום, ולאחר מכן כלם מתחילים לחפש את זה, אבל הם לא יודעים איפה לחפש, ואותו אחד שהחביא את זה נותן סימנים, אם מתחילים לחפש בכוון ההפוך הוא אומר "קר", כשמסתקרבים הוא אומר "חם", וכשכבר מאד קרובים הוא אומר "רותח". שמעתי מחסיד ברסלב למוד מאד יפה שאפשר להוציא מזה; כשאדם עובר מעבר מאד קשה, הוא מרגיש שזה "רותח", חם לו מאד בחיים, הוא עובר נסיונות רותחות וכו', הו צריך לדעת, 'רותח' פרושו שפבר קרובים לישועה, אתה עומד עכשו ליד הישועה שלך, תפתח את עיניך, הקדוש ברוך הוא נמצא כאן אצלך, תפתח את פיך ותוציא מלה להשם יתברך.

אל תברח כשאתה רואה ענן, נכון שקשה לך, אבל לכל אחד קשה בדברים שלו, וכל פעם זה משהו אחר, לפעמים עם האשה, לפעמים עם הילדים, לפעמים עם העסקים, אחר כך עוברים נסיונות היוצר, תזכר מה רבנו מלמד אותנו, ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, הקדוש ברוך הוא מסתתר בתוך המניעות שלי, בתוך הנסיונות והקשיים שלי. מוהרא"ש היה אומר, אדם הרי צריך להיות דבוק בהשם יתברך, אבל מה הפונה דבוק להשם יתברך? ומוהרא"ש היה ממחיש את זה, קח שני דפים ותדביק אותם בדבק, עכשו אם אתה רוצה להפריד אותם אי אפשר להפריד אותם חלק, דף אחד יסחב אתו את הדף השני, זה 'דבקות' בהשם יתברך, שהאדם יהיה כל כך דבוק להשם יתברך שאפילו שהוא חס ושלום קורע את עצמו, הוא נכשל בנסיון, הוא סוחב אתו חלק, כלומר הוא צועק אל השם יתברך: "רבנו של עולם, תראה מה אני עושה", "רבנו של עולם, תראה מה אני עובר", "רבנו של עולם אני יודע שאתה מסתתר בתוך הנסיון עזר לי שאוכל להתגבר עלי", "רבנו של עולם אמישך ללכת לבית המדרש להתפלל, שחרית, מנחה וערבית, אני לא הולך להבהל מכל המניעות".

(אשר היה אל יואל, יתרו תשפ"ב)

סעודות השבת יתקנו לך את כל הפגמים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת וארא, מברכים החדש, "ג שובב"ם, כ"ז טבת, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו נכנסים עכשו לשבת השניה של שובב"ם. מוהרא"ש תמיד היה חוזר ואומר בשעורי ליל ששי של שובב"ם מה שחכמינו הקדושים אומרים (תנחומא בראשית, א): "כבוד שבת עדיף מאלף תעניות", לשמוח ולהתנהג בשבת - זה יותר מלצום אלף יום, לכן אבקש ממך, ראה לעשות סעודות יפות, תשיר זמירות ותספר ספורים יפים לאשתך ולילדים, סעודות השבת יתקנו לך את כל הפגמים.

תשיר זמירות בסעודה. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן קד) לשיר זמירות זה עקר ביהדות; כמה זמן לוקח לשיר את מעט הזמירות האלו? תתחיל את הסעודה בליל שבת עם "שלוש עליכם"; זה לא לוקח הרבה זמן, זה לוקח בסך הכל כמה דקות.

מי שמכבד את השבת - מתעשר. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת ק"ט) כשאדם מכבד את השבת - הוא מתברך בעשירות, כפי שרבי חייא בר אבא ספר: פעם הייתי בעיר לודקיא והתארחתי אצל אדם אחד, וראיתי שהכניסו לו שלחן מזהב, השלחן היה עשוי מכל כף הרבה זהב עד שששה עשר אנשים היו צריכים להרים אותו; בשלחן היו שש עשרה שלשלאות מפסף שבהם קשורים צלחות וכוסות, על השלחן היו כל סוגי המאכלים והמשקאות הטעימים, ובשמים ריחניים.

כשהכניסו את השלחן שרו את מזמור התהלים (תהלים כד, א): "לה' הארץ ומלאה וגו'", אחרי האכילה הם שרו את מזמור התהלים (תהלים קטו, טז): "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם".

והתפעלתי מאד - מספר רבי חייא בר אבא - "שאלתי את האדם הזה איזה דבר טוב עשית שהקדוש ברוך הוא נתן לך עשירות שכזו?" אמר לי: "אני קצב, וכשאני רואה בהמה יפה אני שומר אותה בשבילי לשבת", אמר לו רבי חייא: "אשריך שזכית וברוך המקום שזכך לך".
שבת שמחה.

(עצתו אמונה וארא תשפ"ג)

אי אפשר לשער מה האדם מרויח מזה שהוא מתודה אל השם יתברך, אדם כזה כבר אי אפשר להעניש, הוא מוריד מעצמו את כל הדינים והגזרות הרעות, חז"ל אומרים (ספרא פרשת בחקותי) שברגע שהאדם מתודה אל השם יתברך, הקדוש ברוך הוא מיד מרחם עליו, הקדוש ברוך הוא רוצה רק דבר אחד, שהאדם יכופף את ראשו לפניו ויאמר שהוא רוצה להיות טוב, הפסוק אומר (הושע יד, א) "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", אומרים על זה חז"ל (פסיקתא דרב כהנא, פרק כ"ד) שהקדוש ברוך הוא אומר שהוא לא צריך שום דבר מהאדם, אלא דבורים, הוא רוצה רק שהאדם ידבר אליו ויתודה, ואז הוא כבר ימחל לו על הכל.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ד') כשיהודי עושה עברה חס ושלום זה נחלק בעצמו כפי שהפסוק אומר (חזקאל לב, כ) "ותהי עונותם חקוקה על עצמותם", וזה גורם שעצמותיו של האדם ישברו, וזה מביא אחר כך לכל הצרות והיסורים על האדם, אבל כשהאדם מוציא עם הפה להשם יתברך כל מה שהוא עשה, אז המלים יוצאות מהעצמות שלו, וזה מסלק ממנו את כל הצרות, והוא נהיה אדם שמח, ולכן אנו תמיד אומרים בודוי בתפלה לפי הא' ב' - א'שמנו ב'גדנו ג'זלנו וכן הלאה, ואותו דבר ב'על חטא' זה גם מסדר לפי הא' ב', כי על ידי שמשתמשים באותיות כדי להתודות, יוצאות כל האותיות מהעצמות.

ולכן, מכיון שזה כל כך חשוב להתודות וזה כל כך עוזר לאדם, לפיכך תקנו שיתודו בכל יום בתחנון, ויש כאלה שמתודים גם בברכה של "שמע קולנו", גם אלו שאומרים בכל יום קריאת שמע של האריז"ל מתודים שם עוד הפעם.

אבל זה עדין לא מספיק, כי לפעמים האדם לא מרכז, והוא אפילו לא חושב מה הוא אומר, האדם צריך לדבר אל השם יתברך בשפה האישית שלו וברגשות האישיים שלו, להתודות אליו ולבקש סליחה ממנו.

וזה יעשה את האדם שמח, וזה יוריד ממנו את כל הרע.

אני לא מתכונן לזה באמת

אחד הדברים שמונעים מהאדם להתודות זה בגלל שהוא חושב לעצמו שהוא לא באמת מתכונן למה שהוא אומר, הוא אכן אומר להשם יתברך שהוא לא התנהג כראוי, ומהיום והלאה הוא כבר יתנהג תמיד כראוי וכיאות, אבל עמק בתוך הלב הוא הרי יודע את האמת שהוא לא אומר את זה באמת עם כל הלב, הוא עדין לא עבד על עצמו עד כדי כך שהוא כבר לא יפשל עוד פעם.

אבל האמת היא שאפלו כשהאדם לא מתכונן באמת זה עדין חשוב מאד וזה גם מועיל, כפי שאנו רואים בספור של בלעם, שם הפסוק אומר (במדבר כב, לד) "ויאמר בלעם אל מלאך ה' חטאתי" - בלעם אמר למלאך שהוא מודה ומתודה שהוא חטא, הוא לא נהג נכון, אומר על זה המדרש (במדבר רבה כ' ל"ו) שבלעם היה אדם ערמומי, הוא ידע שברגע שהאדם מתודה ואומר "חטאתי" אז שום מלאך לא יכול לגעת בו ולהרע לו.

רואים מזה שאפלו רשע כבלעם, שבודאי רצה להמשיך לעשות רע; אבל מכיון שהתודה, כבר לא יכלו להעניש אותו, אז הרי בטוח שאצלנו, שאנו מאד רחוקים מלהיות כבלעם, כל יהודי רוצה באמת להיות כשר וראוי, אלא יש לו יצר הרע קשה; אז בודאי כשהוא מתודה אל השם יתברך, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על הכל, ולא יכול לקרות לו שום רע.

אם יהודי ירגיל את עצמו תמיד לבקש מחילה מהשם יתברך ולהתודות, אפילו שבהתחלה הוא לא יאמר את זה עם כל האמת ומכל הלב, אבל המלים לאט לאט יכנסו בלבו עד שהוא באמת יגיד את זה עם אמת, הוא יהיה יהודי כשר ואמתי, ויהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

איך אפשר להחזיק מעמד כשהמצב בבית גהינם?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר הרבה חדשים שהמצב אצלנו בבית קשה מאד, אבל עכשו זה כבר ממש סוף העולם. הורי עומדים להתגרש, ובכל יום יש מריבות ושנאה בבית, זה נראה שהם ממש שני אויבים.

אני כותבת את המלים עם דמעות בעינים, אני מרגישה שאני כבר לא יכולה לסבול את זה, אני צריכה הרבה חזק שאוכל להמשיך בחיים עם שמחה ויראת שמים.

חזק מזה אני רואה שהורי נחלשים עוד ועוד ביהדות, ואחותי הצעירה כבר לא יכולה לסבול את המצב והיא בורחת לסרטים וזה מאד פואב לי.

אני מודה להשם יתברך כל יום שהוא הכין לי את הרפואה לפני המכה, שהתקרבותי אל רבנו ז"ל, לדרשות של ראש הישיבה שליט"א, שנותנים לי חיות, תקנה ואמונה חזקה, אני לא יכולה לתאר לעצמי איך הייתי מסתדרת בלי זה.

אשמח אם ראש הישיבה שליט"א יוכל לכתב לי קצת חזק, וגם איך לחזק את אחותי הצעירה ולעזור לה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך -

יום א' פרשת בשלח, כ"א שובכי"ם,

ד' שבט, שנת ה'תשפ"ג

קבלתי את המכתב.

פתחוקו מעמד בכל הכוחות, עוד מעט תהיי פלה, אתם תקימו בית יהודי יפה וחס, ועם העצות של רבנו והשכל של רבנו - יהיו לכם חיים טובים ומתוקים.

קשה מאד לילדים כשהורים רבים. אף אחד לא מבין את הצער של ילדים שהוריהם רבים ביניהם; קשה להם נורא, הם סובלים מועקה בכל רגע בחיים.

אל תתערכו כשהם רבים. תעמדו מהצד ותבקשו מהשם יתברך שהם לא יריבו, שהם יאהבו זה את זה. כמו כן תשמרו על האחים והאחיות הצעירים, שיהיה להם טוב.

תהיו חזקים בתפלה והתבודדות, לכו בכל יום למקום שקט שאין שם אף אחד, ותשפכו את לבכם. תשוחחו עם השם יתברך בשפה שלכם, תספרו לו כל מה שקורה בבית, תספרו לו את הכאב שלכם, תבקשו ממנו על שדוף טוב, שיהיה שלום אצל ההורים ואצל כל עם ישראל.

כמו כן תאמרו בכל יום תהלים, אפילו רק כמה פרקי תהלים - ותראו נסים גדולים.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

(עצתו אמונה בשלח תשפ"ג)

תקע.

ואז בסוף הקיץ נסע מחתנו הרב הקדוש רבי אריה ליבוש מוואלטשיסק לארץ ישראל ורצה לקח עמו את בנו וכלתו מרת מרים בת רבנו ז"ל. ורבנו ז"ל לא הסכים בשום אופן, שחטע עמהם. ועל-כן לא נסעה ונשארה עם אביה רבנו ז"ל. וחסיה ובעלה נסעו לארץ ישראל בלעדה.

שנת תקס"ו

תקעא

ראש השנה תקס"ו: קבוץ גדול מאנשי-ש'לומנו מתקבצים אצלו בדרבנו בכל שנה (פנ"ל סימן תיט). ובין השמשות אמר רבנו ז"ל תורה בלקוטי מוהר"ן חלק א', סימן נח וסימן נט]. והתחלת התורה היתה על פסוק (תהלים פט, טו): "אשרי העם יודעי תרועה". ושתי התורות נאמרו כאחת, אף אחר-כך כשפתחו רבנו ז"ל, חלקן לשתי תורות. וכשספר את שתי התורות לרבי נתן, אמר לו בזה הלשון: "חלקתין לשתיים!" והבין רבי נתן, שהיתה לרבנו ז"ל בזה פונה צמקה, וה' יודע פונתו.

תקעב

עשרת-מי-תשובה: יום אחד יצא רבנו ז"ל מן המקנה ואמר, שנתגלה לו בעת הזאת מן השמים, איך יתנהגו אנשי-ש'לומנו בעניני תעניות כל ימי חייהם, כמה תעניות צריך כל אחד ואחד מאנשי-ש'לומנו להתענות בכל שנה ושנה, ואיך ומתי יתענו. ואמר לאנשי-ש'לומנו, שאחר החג כנסו אליו.

תקעג

אחר החג נכנסו אנשי-ש'לומנו כל אחד ואחד בנפרד אל רבנו ז"ל. ומסר לכל אחד ואחד צעטל (פתקא) מתי יתענה. והיה כתוב אצלו צעטל בכתבת ידו הקדושה אלו דברים, ולא ידעו מזה, כי לא הניח לראות בגוף הצעטל.

ורבי נתן, כשנכנס אל רבנו ז"ל וישב אצלו כדי לקבל הצעטל שלו בעבור הנהגת התעניות, אז ראה את רבנו ז"ל יושב על-יד השלחן וצעטל כתוב לפניו. (ולא היה יודע רבי נתן מה כתוב בו, כי רבנו ז"ל אחזו בידו). ורבנו ז"ל ישב וחושב ומעין הרבה על אותו הצעטל והיה מגע עצמו הרבה, קדם שהוציא מפיו הקדוש באלו ימים בשנה הוא צריך להתענות. ואחר-כך גלה לו הימים, שצריך להתענות בהם. ואלו הם: כ"ב באדר, ט"ז באיר, י"א בסיון, י"א בטבת. ואמר, שאם יהיה חל אחד מימים אלו בשבת או שאר ימים, שאין מתענים בהם, תהיה נדחית התענית ליום שלאחריו.

וצוה לרבי נתן לכתבם על הגיר לזכרון. והזהיר אותו מאד לזכרם ולבלי לאבד הגיר.

וכן צוה לו, שבאלו החדשים הנ"ל שיהיה נזהר לקיים מצות מעשר להשתדל ולהתאמץ בכל עז במצוה זו בכל מה דאפשר.

תקעד

וענין זה דבר עם כל אחד מאנשי-ש'לומנו ביחידות. וצוה עליהם, שבראש השנה קדם שהוא אומר תורה בעת שהוא מכין את עצמו לומר תורה - אזי יקבלו על עצמם התעניות, שצוה להם. ואז בראש-השנה בשעת הכנתו לומר תורה תהיה קבלת התעניות על כל השנה פלה. ומי שלא יהיה על ראש השנה, לא יתענה כלל.

תקעה

בחדש חשון נולד לרבי נתן בן. ורצה רבי נתן לנסע לבשר לרבנו ז"ל אף לא היה יכול ונתעכב עד אחר המלה וקרא שמו מאיר. ואחר-כך בא רבי נתן אל רבנו ז"ל. ואז היתה הפעם השניה, שהראה לו רבנו ז"ל את ספרו, [הנקרא אצלנו "ספר הנשרף"], וקרא כמה פרקים שם, ונכהל רבי נתן מאד, אף-על-פי שלא הבין כלל.

תקעו

בחדש כסלו בא רבי נתן עוד פעם אל רבנו ז"ל. ואז ישב אצלו ששה שבועות רצופים וגמר אז את כל ספר הא"ב (ספר המדות), שהתחיל עוד בשנת תקס"ג (פנ"ל בסימן תפז).

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

סעודת הילולא לרגל הילולת מוהרא"ש זי"ע

את יומא דהילולא קדישא של כ"ק מוהרא"ש זי"ע ניצלו יהודים מסביב לעולם בכלל, ואנשי שלומינו בפרט, כדי להעלות את הזיכרונות המאירים ממוהרא"ש וכדי לשנן את לימודיו הקדושים, להמשיך בדרכו. לאורך כל ימי חייו הקדושים רצה מוהרא"ש רק דבר אחד, ועל זה הוא עבד יומם וליילה, להחדיר את הלימודים של רבינו הקדוש בכל בית יהודי ברחבי העולם. לעודד ולחזק כל יהודי שידע ויזכור תמיד שהשם יתברך תמיד איתו, ובכל מצב שיהודי רק נמצא בו הוא יכול תמיד להיות קרוב להשם יתברך, והוא יכול תמיד לחזור אליו יתברך.

כעת, בזמן יומא דהילולא קדישא, מעלים יהודים זיכרונות איך הם קיבלו חיוק מהספרים והקונטרסים הקדושים של מוהרא"ש במשך כל השנים, וממלאים את הזמן להמשיך ללמוד בספרים הקדושים ולקיים את הכתוב בהם, וכך לזכות לחיים שמחים ומאושרים ברוחניות ובגשמיות.

במהלך כל השבוע החולף, ובפרט ביום הילולא, פקדו יהודים רבים מכל קצוות תבל את הציון הקדוש ביבנאל בכדי להיפקד בדבר ישועה ורחמים, כמו שמוהרא"ש הבטיח בצוואתו שכל מי שיתפלל בקברו הוא ישתדל לפעול בעבורו ישועה. רבים זכו לסיים את כל ספר תהילים בלי הפסק בציון הקדוש, כמו שמוהרא"ש הבטיח וצווה לחרוט על מצבתו שכל בחור ובחורה שיאמרו את כל ספר תהילים לזכותו, בוודאי ימצאו את זיווגם בקרוב ובנקל.

מוהרא"ש כתב בצוואתו שכמו שבחיים חיותו התעוררו יהודים לתשובה על ידו, אותו הדבר יהיה גם אחרי הסתלקותו שמי שיגיע לקברו יתעורר לתשובה ויחזור להשם יתברך. ואת זה יכלו לראות בבירור כעת ביום הילולא, את ההתעוררות הרבה שהייתה במקום, כשהמוני יהודים שפכו שיח ושפכו את ליבם בציון הקדוש.

בארה"ב התקיימה סעודת הילולא המרכזית ביום שלישי בערב בבית מדרשו בווייליאמסבורג. התאספו יחד מאות רבות של יהודים מכל המקומות להתחזק יחדיו ביום גדול שכזה. בסעודה שמעו דברות קודש מראש הישיבה שליט"א שהדגיש עד כמה אנחנו צריכים להודות להשם יתברך על המתנה הגדולה שקיבלנו שהיה לנו את מוהרא"ש שלימד אותנו את הלימודים הקדושים של רבינו, והלימודים האלו חיים וקיימים, לנו רק נשאר להמשיך ללמוד ולחזור עליהם.

ראש הישיבה שליט"א אמר שכשמגיעים לדבר ממוהרא"ש, זה מאוד קשה, מוהרא"ש נתן לנו כל כך הרבה בחיים, הוא עזר כל כך הרבה לכל כך הרבה יהודים מסביב לעולם, שממש בלתי אפשרי לתאר ולספר זאת, כל המוסיף גורע, כמה שרק ידברו אף פעם זה לא יספיק. לכן העיקר הוא לדבר מהלימודים והעצות של מוהרא"ש, איך אנחנו יכולים להתחזק בהם ולהפיץ אותם הלאה לאחרים, אלו המופתים הגדולים ביותר של מוהרא"ש, ואת זה אנחנו צריכים לשנן תמיד. כמו שרבי נתן אמר על רבינו, שעיקר המופתים שראו אצל רבינו היה שכל יהודי שהגיע לרבינו, הקשיב וציית לעצות של רבינו, נהפך לאדם חדש לגמרי, הוא נהפך ליהודי כשר אמיתי. זהו רבי אמיתי, שיכול לעזור ליהודים, הוא יכול להחדיר בהם אמונה זכה, הוא יכול להכניס בהם חוזק וחיות להתרומם תמיד להתחזק לעבוד את השם יתברך, הבה נתחזק בכל העצות שלימד אותנו מוהרא"ש, ויהיה לנו טוב בעולם הזה ובעולם הזה.

אבל אנחנו לא יכולים להחזיק זאת לעצמנו, כל אחד מאנשי שלומינו יודע בעצמו כיצד הוא היה נראה לפני שהוא מצא את העצות של רבינו הקדוש, כיצד החיו אותו הספרים, הקונטרסים והדרשות, הראו לו שהוא עדיין יכול להצליח, זה נתן לו דרך התנהגות בחיים בכל פרט ופרט, ברוחניות ובגשמיות, ואיך הדיבורים גוררים אותו כל יום בחזרה אל הקב"ה, וזה צריך להזכיר לנו שעדיין יש כל כך הרבה יהודים שיכולים להשתמש בזה בחיים, שיכולים להיעזר בכל בעיותיהם בהן הם מתייסרים, ולכן יש לעסוק בהפצה, כל אחד צריך לקחת חלק בהפצת הלימודים של רבינו לעוד יהודים.

בית הדפוס ממשיך בכל הכח, מדי שבוע מודפסים ומופצים מאות אלפי ספרים, קונטרסים, גיליונות, וזה עולה הרבה כסף, במיוחד עכשיו כשמסיימים לרכוש בניין גדול וחדש לבית הדפוס בליברטי, צריך כל אחד לקחת בו חלק, להתאמץ יותר מהרגיל, לא להחמיץ את ההזדמנות הייחודית שיכולו להסתדר בבניין החדש והמרווח, וכך להמשיך בישוב הדעת עם הפעילות הרחבה של ההדפסה וההפצה.

מי שזוכה ללכת בעצמו להפיץ את הספרים הקדושים, אשרי לו ואשרי חלקו, זה הדבר הכי גדול אצל הקב"ה כשמחזירים את ילדיו אליו, אבל מי שאינו יכול לעשות זאת, גם לא יכול להתחמק מהפצה. צריכים להצטרף לבית הדפוס, בכל שבוע וחודש יש לתת כסף על מנת להדפיס ולהפיץ את הספרים, ובכך לקבל חלק שווה בפעולות הקודש.

לאחר הדרשה ברכו ברכת המזון, והציבור הלכו הביתה עם קבלות חדשות להמשיך להתחזק עם הלימודים של מוהרא"ש ולסייע להפיץ זאת בעולם.

לאחר הסעודה יהודים רבים קנו מהזכויות הרבות שניתן להשיג בבניין החדש לבית הדפוס, וזהו זכותם הנצחית, שתישארו עבורם לנצח נצחים, ותעזור להם בזה ובבא. ובמקביל נרשמו לתרום לבית הדפוס על בסיס חודשי, כדי לקבל חלק בזכויות הרגילות של בית הדפוס. כדי לתרום לבית הדפוס אפשר להתקשר 718-387-2691

אחרי הדרשה ברכו ברכת המזון, והציבור התפזר עם קבלות טובות חדשות להתחזק הלאה עם הלימודים של מוהרא"ש ולעזור להפיץ את זה סביב כל העולם.

יעזור השם יתברך שאכן נמשיך להחזיק עצמנו יחד ולהמשיך לעבוד את השם יתברך בשמחה כמו שמוהרא"ש לימד אותנו, עד שנזכה כבר לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

לזכר עולם יהיה צדיק!

תיקון שובבי"ם

אנשים מטפסים כל השנה על קירות חלקים, ובפרט עכשו בימי השובבי"ם, לא יודעים מה לעשות, חושבים שתקון שובבי"ם זה ללמוד שעות רצופות, או פרישות בפית, ומתמלאים פתספח מזה ועוזבים הכל.

אז אנחנו צריכים להפיק שתקון שובבי"ם זה ללכת שלוש פעמים ביום לבית הנסכת להתפלל, תקון שובבי"ם זה ללמוד קצת חמט עם תרגום מחלק לימות השבוע לפי הפרשה, תקון שובבי"ם זה לשמח עם המצוות שעושים, לשמח עם התפילין, עם הציצית, עם שפת קדש, תקון שובבי"ם זה להיות נתן בפית, להתנהג בסבלנות עם האשה, תקון שובבי"ם זה שלא יהיו קשיות על הגמנה, לדעת ולזכר שהקדוש ברוך הוא הוא רק טוב, "טוב ה' לכל" (תהלים קמה, ט), הקדוש ברוך הוא עושה רק טוב, ומה שאנחנו עוברים - זה רק טוב; זה תקון שובבי"ם.

מוהרא"ש וכתו יגן עלינו אומר, עם גמנה אקשר לתקן הכל; קשאדם מניס פתוה הכל זה הקדוש ברוך הוא, אין עוד מלבדו; דומם, צומח, חי, מדבר, הכל לכל זה הוא - אזי הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל העברות והוא זוכה לכל התקונים.

תתחזקו בגמנה בהשם יתברך, זה יתקן אתכם. רבנו אומר (ספר הפרות את גמנה, סימן ל): "על ידי גמנה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עונותיך", תדבר אל השם יתברך, תבקש על גמנה, תבקש: "רבונו של עולם, מתי כבר אצפה לגמנה זכה וברורה? אבא יקר מתי כבר אצפה להרגיש אותך, לראות אותך ולחשב רק ממך, אבא יקר אני רוצה רק אותך, אני רוצה לחזר אליך, אבא יקר אני רוצה להפיל בך"; כך זוכים לכל התקונים.

(עצמו גמנה בשלח תשפ"ג)

סימן טוב ומזל טוב

החתן מו"ה שמואל אייזיק הי"ו בן מו"ה שמעון עוזר פערל שליט"א

גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ירושלים לרגל האירוסין למזל טוב עב"ג

בת מו"ה יוסף אקס שליט"א

מלמד מומחה בתלמוד תורה היכל הקודש טבריה

החתן מו"ה שמואל הי"ו בן מו"ה זלמן לייב אייכנשטיין שליט"א

לרגל השמחה למזל טוב עב"ג

בת מו"ה שמואל לייב פעלבערבוים הי"ו

מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו

לרגל הולדת בנו למזל טוב

מו"ה אשר בער אינדארסקי הי"ו

לרגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה שלום שניטצלער הי"ו

לרגל הולדת בנו למזל טוב

מנחה וקבלת שבת	שחרית שבי"ק	מנחה ושל"ס	חבורה
20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	9:15 ברכות שחרית ימי חול 10:00	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	---
50 ד' לאחר הדה"נ	9:15 ברכות	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	יום רביעי בשעה 21:00
10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	30 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19
10 ד' לאחר הדה"נ	9:15 ברכות	30 ד' לפני השקיעה	יום רביעי בשעה 21:30
10 ד' לפני השקיעה	9:00 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	שיעור: יום שני בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ חב"ד)
15 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	---
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---

קוואל פון חיוזק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטיינה 451-152-354380

אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462

חיוזק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | חרודות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיוזק יומי; נגינים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטיינה 541-152-354370

אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461

קבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com